

Lærere om udveksling: Der sker noget, vi ikke er en del af

I november drog 25 sydslesvigiske elever til Baskerlandet, for nylig var der genbesøg. Det er en udveksling, der giver så meget mere, end der kan sættes ord på.

KULTURMØDE

Trine Flamming
kommunikation@skoleforeningen.org

Det er nu tredje år, der i forbindelse med Erasmus+-programmet har været udveksling mellem gymnasieelever fra Baskerlandet og 10.-klasser – men jævnaldrende – elever fra Sydslesvig.

Hver gang har 25 elever fra hvert land og som regel også de samme lærere deltaget, og sidstnævnte begynder at høste frugterne af en øget erfaring:

- Vi er blevet gode til det, siger Gitte Wittig, der i år havde 12 af sine elever fra Jes Kruse-Skolens Sydslesvig-Crew med til udveksling, mens Gustav Johannsen-Skolen havde 13 Sydslesvig-Crew'ere med.

Elevernes planlægning

Det betyder, at planlægningen af baskernes besøg i Sydslesvig går som smurt.

I år havde lærerne bestemt, at udvekslingen godt måtte ske på tre planer, så gæsterne ud over det personlige og skolemæssige også fik indblik på organisationsplan. Derfor var Skoleforeningens tre matematikvejledere inviteret til at præsentere 'Det levende klasserum', der kort fortalt får eleverne til at undersøge matematikken og tænke selvstændigt, løfter dialogen op på undervisningsplan og får deltagerne til sammen at finde frem til en løsning.

- Vi ville væk fra, at det »kun« er elevudveksling, kun Sydslesvig-Crew, kun Erasmus. Vi vil have flere cirkler på. Vise, hvad der bevæger sig i vores organisation, hvad vi bruger kræfterne på – nye tendenser, nye vinde og måder at tænke på, siger Gitte Wittig.

Desuden blev der i løbet af udvekslingsugen budt på diverse andre workshops, blandt andet om

50 unge mennesker, 25 fra Sydslesvig, 25 fra Baskerlandet, på fælles tur til Hamborg i forbindelse med deres udveksling nummer to. Privatfoto

mindretal, som både baskerne og sydslesvigere er i deres hjemland, og på ekskursioner til Aarhus og Hamborg.

Det lå fast fra lærernes side. Resten af besøget stod eleverne for planlægningen af.

- Vi skaber rammerne, eleverne fylder dem ud, siger Gitte Wittig.

Knytter bånd

Og det gør de på fornemmeste vis og så selvkørende, at de tit er foran lærernes planlægning.

Der er forud for besøget sket et stort forarbejde med forældrene, for gæsterne bor privat hos eleverne – en og en. Og kontakten mellem dem, der skal bo sammen, er ofte knyttet, før lærerne har spurgt, om det måske ikke var en god ide.

Det er tydeligt, at den gensidige

Vi skaber rammerne,
eleverne fylder dem ud.

Gitte Wittig, lærer

Som mindretal har både de sydslesvigiske og de baskiske elever stor forståelse for andre kulturer, og de private indkvarteringer fungerer godt. Disse »home stays« er måske endda den dimension af udvekslingen, der er gået hen og blevet den vigtigste.

- Det er tydeligt, at den gensidige

udveksling med home stays giver noget. Det er her, den interkulturelle dimension for alvor kommer ind, og det er det, der giver noget, er Gitte Wittig overbevist om.

- Der sker noget, og det er vi som lærere slet ikke en del af.

Der knyttes bånd, fortæller udvekslingslæreren, og der var tårer til afsked.

Og selv om det er godt en uge med gæster og et forudgående stort forberedelsesarbejde for at facilitere rammerne, klør Gitte Wittig på og er klar til at gøre det hele igen næste år:

- Jeg kan se i elevernes øjne, hvad udvekslingen gør ved dem, og det er derfor, jeg knokler for at gennemføre den, konstaterer hun.

Om Erasmus+

Erasmus+ er et europæisk program for uddannelse, ungdom og sport, der blev lanceret af Europakommissionen i 2014.

Programmet har til formål at fremme kvaliteten og relevansen af uddannelsessystemet i Europa, øge mobiliteten og interkulturel forståelse blandt unge mennesker samt at styrke samarbejdet og innovationen på tværs af uddannelsessektoren og erhvervslivet i Europa.

Det giver studerende, undervisere, unge, frivillige og ansatte i uddannelsessektoren mulighed for at deltage i kort- eller langvarige udvekslingsprogrammer, træningsophold, undervisning eller frivilligt arbejde i andre europæiske lande.

Erasmus+ giver også mulighed for finansiering af projekter og partnerskaber mellem uddannelsesinstitutioner, organisationer og virksomheder i Europa.

Med iver og koncentration satte gruppen her sig til at lave sorgdukker med tilhørende »soveposers«. Foto: Trine Flamming

Det ligner Nutella, men er bønnemos (frijoles). Og med et toastbrød under og rørag ovenpå faldt det rigtig godt i børnenes smag. Foto: Daniel Dürkop

På rejse fra Tarp til Guatemala

I en uge satte Trene-Skolen fokus på Guatemala – både med fakta, viden, kreativitet, leg og omstillingsparate smagsløg.

EMNEUGE

Trine Flamming
kommunikation@skoleforeningen.org

For nylig tog Trene-Skolen med udgangspunkt i LæseRaketten 2025 på rejse til Guatemala.

Og det var en temmelig afvekslingsrig rejse.

Der var lavet pas og boardingpas klar til, at indskolingseleverne bare kunne sætte sig i flyveren og tage til det mellemamerikanske land på alt i alt tre kvarter inklusive indtjening i stedet for de mange timer, det egentlig tager.

Og vel ankommet dykkede eleverne ned i det fremmede land.

Fra danse til Nahuales

Emneugens første fire dage forløb ens.

Dagens første to timer gik i klasserne sammen med klasselæreren med at lære om Guatemala. Tredje time var fællessamling i grupper, hvor eleverne blandt andet lærte to danse, fik mini-foredrag, som 4.-5. klasse havde forberedt, lærte sang og at tælle på spansk.

De sidste to lektioner stod den på værksted for grupperne på tværs af klasser, og her blev der blandt andet både leget, lavet sorgdukker, tortillas over bål og malet vægmalerier, eksempelvis med 'Nahuales', som minder om vores stjernetegn.

Hver dag et nyt værksted, så alle kom hele vejen rundt.

Det fungerer så godt, de store hjælper de små... Se bare her..., sagde en tilfældig skoleleder, Georg Thomsen, ved et kig ind i stofværkstedet, hvor dagens gruppe kloede på under stor koncentration.

Torsdag eftermiddag fra kl. 16 var der inviteret til stor forelærdraften, som bød på en lille

bid mad fra Guatemala, elevernes rundvisning på skolen med præsentation af de ting, de havde lavet, og så det lidt mere »voksne«, da skoleleder Georg Thomsen fortalte lidt om skolen, økonomi, fremtidsplaner og det kommende mindretalscenter i Tarp.

Ikke som andre børn

Men inden da bød emneugen også på en lidt anderledes kulinarisk oplevelse.

Skoleforeningens kommunikationschef, Daniel Dürkop, som har boet tre måneder i Guatemala, kiggede nemlig forbi torsdag formiddag for at lave en typisk spise fra Guatemala sammen med nogle af eleverne.

Det var 'frijoles', bønnemos lavet af sorte bønner, som forfines med løg og hvidløg og faktisk smager ret godt, men mest af alt ligner noget, man ikke burde spise.

- Børn plejer ikke at kunne lide det, afslørede Daniel Dürkop inden madlavningen i

Tarp.

Efterfølgende måtte han til sin store overraskelse konstatere, at børnene på Trene-Skolen åbenbart ikke er som så mange andre.

Da de først havde taget mod til sig og smagt på det mørkebrune smag, spiste de det faktisk med største fornøjelse – og spiste op.

Emneugen sluttede fredag med opsamling og et foredrag om »FairNaschen« af Anna-Lilja Moll fra 'Fastforward Sessions', men helt slut med Guatemala var det ikke i Tarp.

Der var til søndagens gudstjeneste i Tarp Danske Kirke nemlig også mulighed for at se lidt af det, skoleeleverne havde beskæftiget sig med, da der var gjort en lille udstilling klar til kirkegængerne.

Min familie og mig

Det blev et meget vellykket afslutningsprojekt i Vester mølle Børnehave.

FERNISERING

Trine Flamming
kommunikation@skoleforeningen.org

I de seneste uger har Vester mølle Børnehaves 18 børn intensivt arbejdet med emnet »Min familie og mig«.

I den forbindelse har de ikke kun læst og talt om, hvad der udgør en familie, men også, hvad familie betyder for hvert enkelt barn.

Projektet »Min familie og mig« gav også børnene mulighed for at udtrykke deres tanker og følelser kreativt, og torsdag den 20. marts kl. 13-15 blev forældrene inviteret til en fernisering, hvor de kunne beundre børnenes kunstværker, der var blevet lavet i forbindelse med projektet.

Leder af børnehaven, Inken, og hendes kolleger Angelika og Magdalena bød gæsterne velkommen og udtrykte deres glæde over den store deltagelse.

Takket være det skønne forårsvejr kunne forældrene og børnene også nyde samværet udendørs med kaffe og kage. Forældrene havde bidraget med donationer til buffeten, hvilket gav arrangementet en særlig hjemlig atmosfære.

- Begivenheder som denne er desværre alt for sjældne i dag, men viser os, at forældrene gerne vil have mulighed for at udveksle erfaringer, selv om det kan være svært i den travle hverdag, siger Inken.

Hun og kollegerne er sikre på, at ferniseringen ikke kun var en smuk afslutning på et berigende projekt, men også en god anledning til at styrke fællesskabet i børnehaven.

Der var rig mulighed for at få snakket sammen, da forældrene i Vester mølle Børnehave var inviteret til fernisering på projektet »Min familie og mig«. Privatfoto

FØDSELSDAG

Trine Flamming
kommunikation@skoleforeningen.org

Den 14. april 1950 påbegyndtes det danske skolearbejde i Rendsborg med 134 elever fordelt på 1.-4. klassetrin og Søren Uhrnholt som skolens første skoleinspektør.

Det kan man læse i tidligere skoleleders Hans Andresens bøger om »Sydslesvigs danske skoles historie efter 1920«, hvor det også bliver klart, at det ikke var sådan helt ligetil at etablere et skoletilbud for de danske i Rendsborg.

Historien kort

»Skolen« havde først til huse i den danske kirkebarak i Rendsborg, hvor der var blevet indrettet tre

klasseværelser. På grund af dårlige lyd- og lysforhold i barakbygningen var delstatsregeringens godkendelse af skolen begrænset til ét år.

Der var altså brug for en ny skolebygning, og »det blev Sydslesvigsk Udvalgs Ejderindsamling med prof. Hansen Larsen i spidsen, der skabte den økonomiske basis for oprettelsen af tre danske skoler langs Ejderen, Ejderskolen i Rendsborg og skolerne i Vester mølle og Drage«, skriver Hans Andresen.

»Ejderindsamlingens vigtigste bidragsyder var skibsreder A.P. Møller« og fonden af samme navn, heder det videre.

Skoleforeningen var imidlertid ikke klar til at overtage rollen som bygherre, og derfor oprettede Hans Hansen Larsen 'Ejderselskabet GmbH', der »som juridisk person kunne

varetage de forestående byggeopgaver«. Derefter, i september 1950, »gik selskabet straks i gang med forberedelserne til opførelse af en ny skolebygning i Rendsborg«.

Den var tegnet af den lokale arkitekt M. Lundt og kom til at omfatte fem klasseværelser, kontor, lærerværelse, en skolelederbolig og en pedelbolig.

Byggeriet var klar til indvielse den 15. juli 1951, fik navnet Ejderskolen og blev frem til 1954 udvidet ad to omgange. Da var der 262 elever.

75 år senere

Ejderskolen skulle altså en hel del igennem, for den blev til en rigtig skole, og selv om bygningen først kom til senere, er skolens fødselsdag den 14. april.

Det var ikke helt nemt at få en dansk skole i Rendsborg – men den kom, og nu fejrer den sine første 75 år. Foto: Skoleforeningen

Da den dato i år er første mandag i påskeferien, holdes 75 års-fødselsdagsfesten fredag den 11. april.

Programmet er fastsat til kl. 15-17 og er som følger:

Ejderskolens kor synger et par sange, hvorefter skoleleder Tue Küssner holder en tale om blandt andet skolens historie, nutid og fremtid.

Ordet gives frit, så de, der har lyst, også har mulighed for at ytre sig.

Der vil også være tid til hyggesnak og mulighed for at deltage i en »tour de skole«, hvor man bevæger sig rundt på skolen og blandt andet kan se på gamle billeder og lysbilleder.

Alle er velkomne til at være med til at fejre fødselsdagen – man bedes bare tilmelde sig pr. email til ejderskolen@skoleforeningen.org senest den 4. april.

